

Dr. Babasaheb Ambedkar's critical views on Islam :-..

डॉ .बाबासाहेब आंबेडकर यांची इस्लाम विषयीची परखड मते :-..

Dr. Babasaheb Ambedkar and Thoughts on Islam (Thoughts on Pakistan) :-

{The volume of Samagra Ambedkar literature published by the Government of Maharashtra has been used as basis for the present writing. This publication committee includes Ra Su Gavai, Athavale and Prakash Ambedkar.

Dr. Bhimrao Ramji Ambedkar aka Dr. Babasaheb Ambedkar's critical commentary on Hinduism is exaggerated, the motive behind it is purely political. Babasaheb criticized the caste system prevalent in Hinduism, caste discrimination and the events responsible for it, of course it has human causes as well. His criticism was also accepted by the Hindu community. Because there was a pious motive behind those criticisms. But those who try to harm Hinduism by placing a gun on Babasaheb's shoulder forget that Babasaheb not only criticized the defects of Hinduism, but also raised many questions on Christianity and Islam for their defects.

डॉ. भीमराव रामजी आंबेडकर अर्थात डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी हिंदू धर्मावर केलेले टीकात्मक भाष्य खूप वाढवून सांगितले जाते, त्यामागचा हेतू हा फक्त राजकीय आहे. बाबासाहेबांनी हिंदू धर्मात प्रचलित असलेली जातिव्यवस्था, जातिभेद आणि त्याला जबाबदार असलेल्या घटनांवर टीका केली, अर्थात त्याला मानवी कारणे देखील आहेत. त्यांची टीका हिंदू समाजानेही स्वीकारली. कारण त्या टीकांमागे पवित्र हेतू होता. परंतु बाबासाहेबांच्या खांद्यावर बंदुक ठेवून हिंदू धर्माला लक्ष्य करून नुकसान करण्याचा प्रयत्न करणारे हे विसरतात की,

बाबासाहेबांनी केवळ हिंदू धर्मातील दोषांवर टीका केली नाही, तर त्यांनी ख्रिश्चन आणि इस्लाम धर्मावर देखील आपल्यातील दोषांसाठी अनेक प्रश्नचिन्ह उभे केले आहेत.

Babasaheb writes in his article titled 'Dukkhamadhe Sukh' written in 'Bahishkrit Bharat' dated July 1, 1927 - "The distinctions like Brahmins, Kshatriyas, Vaishyas and Shudras etc. are not only in Hinduism. On the contrary, such distinctions are evident in Christianity and Islam as well." Babasaheb has written a lot on Islam. But when these people remain silent on Babasaheb's views on Islam or try unsuccessfully to cover up those views. That is where the intellectual cunning of the so-called progressive intellectual world and some others is exposed. If Babasaheb were around today, he would have definitely taken note of the hollow, false and misleading slogans of 'Bhim-Meem'.

१ जुलै १९२७ रोजी 'बहिष्कृत भारत' मध्ये लिहिलेल्या 'दुःखामध्ये सुख' या लेखात बाबासाहेब लिहितात - "ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र इत्यादी भेद फक्त हिंदू धर्मात आहेत, असे नाही. उलट ख्रिस्ती आणि इस्लाम धर्मातही असे भेद उघडपणे दिसून येतात." बाबासाहेबांनी इस्लामवर तर खूप लेखन केले आहे. परंतु हे लोक जेव्हा बाबासाहेबांच्या इस्लामबद्दलच्या विचारांवर मौन बाळगतात किंवा त्या विचारांवर पांघरूण घालण्याचा अयशस्वी प्रयत्न करतात. तिथेच तथाकथित पुरोगामी बुद्धिजीवी जगाचा आणि इतर काही लोकांचा बौद्धिक धूर्तपणा उघड होतो. आज बाबासाहेब असते तर 'भीम-मीम'च्या पोकळ, खोट्या आणि भ्रामक घोषणा देणाऱ्यांचा त्यांनी नक्कीच समाचार घेतला असता.

<https://www.youtube.com/watch?v=1dQnr-IND2Y>

<https://www.youtube.com/watch?v=45yUBTp58Ko>

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:A_page_of_the_paper_%27Bahishkrut_Bharat%27_7_-

[The Discarded India. Second paper started in 1929 by Dr. Ambedkar for furthering the movement of the oppressed Indians.jpg](#)

<https://twitter.com/ambedkariteIND/status/1248477672352579584>

https://mr.wikipedia.org/wiki/%E0%A4%AC%E0%A4%B9%E0%A4%BF%E0%A4%B7%E0%A5%8D%E0%A4%95%E0%A5%83%E0%A4%A4_%E0%A4%AD%E0%A4%BE%E0%A4%B0%E0%A4%A4

A thorough study of Dr. Babasaheb Ambedkar on Islam :-

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचा इस्लाम या विषयावर सखोल अभ्यास :-

Dr. Ambedkar on Muslims/Islam

Dr. Ambedkar's Bahishkrit Bharat newspaper (15 March 1929) exhorts people to convert to Islam if they are willing to change their religion. It is only after the in depth studies of various religions vis-à-vis his goals that he decided on Buddha's Dhamma. It is purely mischievous to say that Dr. Ambedkar was against Muslims.

- Excerpts from Anand Teltumbde's book "Ambedkar on Muslims" (2003)

Actually, when he announced to leave Hinduism, he studied Sikhism, Islam, Christianity and Buddhism a lot. Before he studied Islam, he certainly warned the Hindus once or twice that if the untouchables accepted Islam, the same upper caste Hindus would accept them. He wrote an article in the issue of 'Bahishkrit Bharat' dated 15 March 1929. In which he told the untouchables that if you don't get dignity and equal rights in Hinduism and you want to convert, then become a Muslim. But as Babasaheb studied Islam, his attitude towards Islam changed.

वास्तविक, जेव्हा त्यांनी हिंदू धर्म सोडण्याची घोषणा केली, त्यानंतर त्यांनी शीख, इस्लाम, ख्रिश्चन आणि बौद्ध धर्माचा खूप अभ्यास केला. जोपर्यंत त्यांनी इस्लामचा अभ्यास केला नव्हता, तोपर्यंत त्यांनी नक्कीच हिंदूंना एक-दोन वेळा इशारा दिला की जर अस्पृश्यांनी इस्लाम स्वीकारला, तर हेच उच्चवर्णीय हिंदू त्यांना स्वीकारू लागतील. १५ मार्च १९२९ च्या 'बहिष्कृत भारत'च्या अंकात त्यांनी एक लेख लिहिला होता. ज्यामध्ये त्यांनी अस्पृश्य वर्गाला सांगितले की, जर तुम्हाला हिंदू धर्मात राहून सन्मान आणि समान अधिकार मिळत नसेल

आणि तुम्हाला धर्म बदलायचाच असेल, तर मुस्लिम बना. पण बाबासाहेब जसजसे इस्लामचा अभ्यास करत गेले तसतसा त्यांचा इस्लामकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन बदलला.

After that he started explaining to the untouchable brothers that by becoming Muslims we would go outside the ambit of Indianness, our nationality would be doubted. At the same time, Babasaheb also believed that "if they accept Islam, the number of Muslims in this country will double and there will be a threat of Muslim domination again." That is, Babasaheb used to see the increasing number of Muslims as a threat to the country. That is why Babasaheb criticized only Islam religion time to time. he has also opposed all kinds of attempts to appease Muslims in the name of minority.

त्यानंतर ते अस्पृश्य बांधवांना समजावून सांगू लागले की, मुस्लिम होऊन आपण भारतीयत्वाच्या कक्षेबाहेर जाऊ, आपल्या राष्ट्रीयत्वावर शंका येईल. सोबतच बाबासाहेबांचा असाही विश्वास होता की "जर त्यांनी इस्लामचा स्वीकार केला तर या देशातील मुस्लिमांची संख्या दुप्पट होईल आणि पुन्हा मुसलमानी प्रभुत्वाचा धोका उत्पन्न होईल." म्हणजेच बाबासाहेब मुस्लिमांच्या वाढत्या संख्येकडे देशावरील संकट म्हणून पाहत असत. म्हणूनच बाबासाहेबांनी वेळोवेळी केवळ इस्लामवरच टीका केली. उलट अल्पसंख्याकांच्या नावाखाली मुस्लिमांना खूश करण्याच्या सर्व प्रकारच्या प्रयत्नांनाही विरोध केला आहे.

https://mr.wikipedia.org/wiki/%E0%A4%AC%E0%A4%B9%E0%A4%BF%E0%A4%B7%E0%A5%8D%E0%A4%95%E0%A5%83%E0%A4%A4_%E0%A4%AD%E0%A4%BE%E0%A4%B0%E0%A4%A4

<https://www.forwardpress.in/2020/01/mooknayak-100-years-bahishkrit-bharat-hindi/>

<https://theshudra.com/dr-ambekar/dalit-history-month-dr-ambekar-return-from-london-and-publication-of-bahishkrit-bharat/>

On January 18, 1929, a foreword by him was published in Bahiskrit Bharat with the title 'Nehru Committee's Plan and the Future of Hindustan'. Congress leader Motilal Nehru presented the draft of the future constitution of India. How good this draft of the Nehru Committee was, it was asserted through the propaganda machine of the Congress. Babasaheb discussed this draft and said that the plan of Nehru committee is dangerous for the country.

१८ जानेवारी १९२९ रोजी 'बहिष्कृत भारत'मध्ये 'नेहरू समितीची योजना आणि हिंदुस्थानचे भविष्य' या शीर्षकासह त्यांचा एक अग्रलेख प्रकाशित झाला. काँग्रेस नेते मोतीलाल नेहरू यांनी

भारताच्या भावी राज्यघटनेचा मसुदा सादर केला. नेहरू समितीचा हा मसुदा किती चांगला आहे, हे काँग्रेसच्या प्रचारयंत्रणेतून ठासून सांगितले जात होते. तर बाबासाहेबांनी या मसुद्यावर चर्चा करून नेहरू समितीची योजना देशासाठी घातक असल्याचे सांगितले होते.

Babasaheb writes – “If you look at the map of Asia, you will realize how this country is stuck between two gates. On one side there is a noose of countries of different cultures like China, Japan, on the other hand there is a noose of three Muslim nations namely Turkey, Persia and Afghanistan. We think that our country, which is caught between the two, should be very careful... If either of China and Japan attack in this situation... everyone will face their attack in unison. But if independent India is attacked by any one of the three Muslim nations, namely Turkey, Persia or Afghanistan, who can guarantee that all the people will face this attack unitedly? We can't guarantee that though.”

बाबासाहेब लिहितात- “आशियाचा नकाशा पाहिल्यास हा देश कसा दोन वेशींमध्ये अडकला आहे, हे लक्षात येईल. एकीकडे चीन, जपान अशा विविध संस्कृतींच्या देशांचा फास आहे, तर दुसरीकडे तुर्कस्तान, पर्शिया आणि अफगाणिस्तान या तीन मुस्लिम राष्ट्रांचा फास आहे. या दोघांमध्ये अडकलेल्या या देशाने अत्यंत सावधगिरी बाळगली पाहिजे, असे आम्हाला वाटते... या परिस्थितीत चीन आणि जपान यांच्यापैकी कोणीही हल्ला केला तर... सर्वजण एकजुटीने

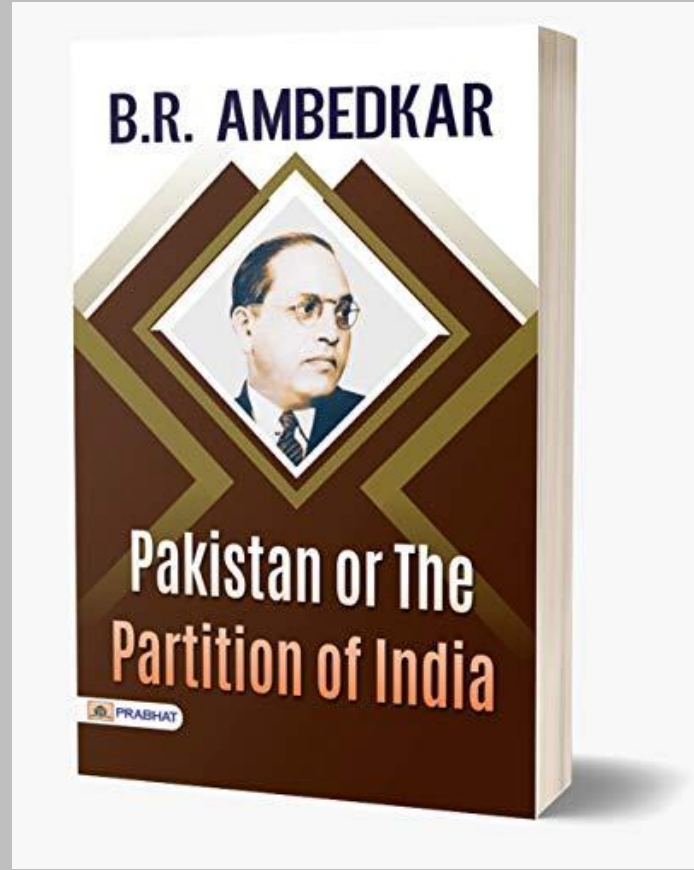
त्यांच्या हल्ल्याला सामोरे जातील. परंतु स्वतंत्र हिंदुस्थानवर तुर्कस्तान, पर्शिया किंवा अफगाणिस्तान या तीन मुस्लिम राष्ट्रांपैकी कोणत्याही एका राष्ट्राने आक्रमण केले, तर सर्व जनता एकजुटीने या हल्ल्याला सामोरे जाईल, याची खात्री कोणी देऊ शकेल काय? आम्ही तरी याची खात्री देऊ शकत नाही.”

He has clearly indicated that when Muslim countries attack India, it will not be faced unitedly. His signal was clear that no one would stand against the attacks of the Muslim nations. Babasaheb must have felt this way because the majority of Muslims in India still consider the invaders who invaded India as their heroes. If the same story is written without mentioning Babasaheb's name, it will be called the opinion of a 'Hindu' leader. At the end of this article, Babasaheb writes – “We did not investigate the Nehru Committee blindly out of selfishness. Our opposition to the Nehru Committee's plan is not because the Committee has treated the untouchables with contempt, but because it has created a danger to Hindus and created a bad situation in India.”

मुस्लीम देश भारतावर हल्ला करतील तेव्हा एकजुटीने सामना केला जाणार नाही, असे त्यांनी स्पष्टपणे सूचित केले आहे. मुस्लीम राष्ट्रांच्या हल्ल्यांपुढे कोणीही उभे राहणार नाही, हे त्याचे संकेत स्पष्ट होते. बाबासाहेबांची ही भावना झाली असावी कारण भारतातील बहुसंख्य मुस्लिम आजही भारतावर आक्रमण करणाऱ्या आक्रमकांना आपला नायक मानतात. बाबासाहेबांच्या नावाचा उल्लेख न करता हीच गोष्ट लिहिली, तर ते एका ‘हिंदुवादी’ नेत्याचे मत म्हटले जाईल. या लेखाच्या शेवटी बाबासाहेब लिहितात - “आम्ही नेहरू समितीची चौकशी स्वार्थापोटी आंधळेपणाने केलेली नाही. नेहरू समितीच्या योजनेला आमचा विरोध यासाठी नाही की समितीने अस्पृश्यांना तुच्छतेची वागणूक दिली आहे, तर यासाठी आहे की, त्यामुळे हिंदूंना धोका निर्माण झाला आहे आणि हिंदुस्थानात वाईट परिस्थिती निर्माण झाली आहे.”

'Pakistan or Partition of India': - Dr. Babasaheb Ambedkar

‘पाकिस्तान ऑर पार्टीशन ऑफ इंडिया’ : - डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर

"Pakistan or Partition of India" by Dr. Babasaheb Ambedkar's important book about Muslims. In this book he said, "Muslims can never be devotees of the motherland. Their hearts will never match with Hindus. Instead of staying in the country and maintaining enmity, they should be given an independent nation. Indian Muslims say they are Muslims first and Indians later. Their loyalties lie outside the country. It is preparing to establish the supremacy of Islam in India by taking the help of Muslim nations outside the country.

‘पाकिस्तान ऑर पार्टीशन ऑफ इंडिया’ हे बाबासाहेब डॉ. आंबेडकरांचे मुस्लिमांबद्दलचे महत्त्वाचे पुस्तक आहे. या पुस्तकात त्यांनी म्हटले आहे की, “मुस्लिम कधीही मातृभूमीचे भक्त असू शकत नाहीत. हिंदूंनी त्यांची मने कधीही जुळणार नाहीत. देशात राहून शत्रुत्व ठेवण्यापेक्षा त्यांना स्वतंत्र राष्ट्र द्यायला हवे. भारतीय मुस्लिम म्हणतात की ते आधी मुस्लिम आणि नंतर भारतीय. त्यांच्या निष्ठा देशाबाहेर असतात. ते देशाबाहेरील मुस्लिम राष्ट्रांची मदत घेऊन भारतात इस्लामचे वर्चस्व प्रस्थापित करण्याच्या तयारीत आहे.

In a country where there is no Muslim ruler, if there is a conflict between Islamic law and the law of that country, the Islamic law should prevail. It is acceptable for Muslims to follow Islamic law in defiance of the law of the land. It was these views of Babasaheb towards Muslims that always prevented him from entering into political alliances with Muslims and accepting Islam as a religion.

ज्या देशात मुस्लीम राज्यकर्ते नाही, तिथे इस्लामिक कायदा आणि त्या देशाचा कायदा यांच्यात संघर्ष असेल तर इस्लामी कायदाच श्रेष्ठ मानला पाहिजे. देशाच्या कायद्याची पायमल्ली करून इस्लामिक कायद्याचे पालन करणे मुस्लिमांना मान्य आहे. **बाबासाहेबांच्या मुस्लिमांबद्दलच्या या विचारांनीच त्यांना नेहमी मुस्लिमांशी राजकीय करार करण्यापासून आणि इस्लामला धर्म म्हणून स्वीकारण्यापासून रोखले होते.**

Babasaheb has proved in this book on the basis of evidence and facts that Muslim invaders did not attack India only to loot wealth, but there was a mentality working behind it. Babasaheb writes that – “The Muslim aggressors used to sing songs of hatred against the Hindus. But they just did not return back, singing songs of hatred and burning some temples on the way. If so, it would have been considered a blessing. They were not satisfied with such negative results. They even planted a tree of destruction in India. The plant developed well and later turned into a large banyan tree.

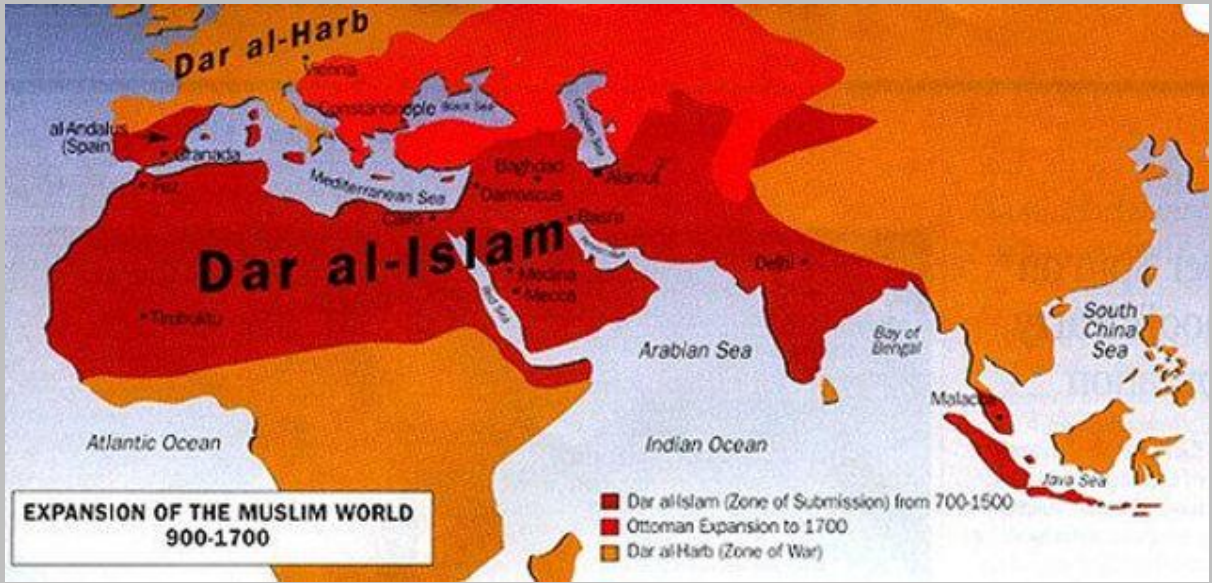
मुस्लीम आक्रमकांनी केवळ ऐश्वर्य लुटण्यासाठी भारतावर हल्ला केला नव्हता, तर त्यामागे एक मानसिकता कार्यरत होती, हे बाबासाहेबांनी या पुस्तकात पुरावे आणि तथ्यांच्या आधारे सिद्ध केले आहे. बाबासाहेब लिहितात की - “मुस्लीम आक्रमक हिंदूंच्या विरोधात द्वेषाचे गाणे गात आले होते. पण द्वेषाचे गाणे गात आणि वाटेत काही मंदिरे पेटवून ते परतले नाहीत. तसे असते तर ते वरदान मानले गेले असते. अशा नकारात्मक परिणामांना ते समाधानी नव्हते. त्यांनी तर भारतात रोप रोवले. या वनस्पतीचा चांगला विकास झाला आणि नंतर त्याचे एका मोठ्या वटवृक्षात रूपांतर झाले.

<https://ruralindiaonline.org/en/library/resource/dr-babasaheb-ambekar-vol-8-pakistan-or-the-partition-of-india/>

<https://www.vedrishi.com/book/302/pakistan-athava-bharat-ka-vibhajan>

Explaining the reason why the Muslim community does not mix with other communities, Babasaheb writes that Islam is a closed corporation and its characteristic is that it differentiates between Muslims and non-Muslims. The brotherhood of Islam is not the universal brotherhood of humanity. This brotherhood is only of Muslims towards Muslims. In other words, Islam will not allow a true Muslim to regard India as his motherland and a Hindu as his brother. He writes – “There is another vice among the Muslims, which is known by the name of Canon Law or Jihad. It is essential for a Muslim ruler that until the rule of Islam spreads throughout the world. Until then, don't sit idle.

मुस्लीम समाज इतर समाजात का मिसळत नाही याचे कारण सांगताना बाबासाहेब लिहितात की इस्लाम हे एक क्लोज कॉर्पोरेशन आहे आणि त्याचे वैशिष्ट्य म्हणजे ते मुस्लिम आणि गैर-मुस्लिम यांच्यात फरक करते. इस्लामचा बंधुभाव हा मानवतेचा वैश्विक बंधुभाव नाही. हा बंधुभाव फक्त मुसलमानांचा मुसलमानांप्रती आहे. दुसऱ्या शब्दांत सांगायचे झाले तर, इस्लाम खऱ्या मुस्लिमाला भारताला आपली मातृभूमी आणि हिंदूला आपला आत्मीय बंधू मानू देणार नाही. ते लिहितात - "मुसलमानांमध्ये आणखी एक दुर्गुण आहे, जो कॅनन लॉ किंवा जिहाद या नावाने प्रसिद्ध आहे. एका मुस्लिम राज्यकर्त्यासाठी हे आवश्यक आहे की जोपर्यंत इस्लामची सत्ता जगभर पसरत नाही. तोपर्यंत शांत बसायचे नाही.

Thus the entire world is divided into two parts: Dar-ul-Islam (under Islam) and Dar-ul-Harb. All countries fall into one category or the other. Technically it is the duty of Muslim rulers to convert Dar-ul-Harb into Dar-ul-Islam. If Muslims in India take interest in Hijrah, they will not hesitate to be a part of Jihad."

अशा प्रकारे संपूर्ण जग दोन भागात विभागले गेले आहे: दार-उल-इस्लाम (इस्लाम अंतर्गत) आणि दार-उल-हरब. सर्व देश एका श्रेणीत येतात किंवा दुसऱ्या तरी श्रेणीत येतात. तांत्रिकदृष्ट्या हे मुसलमान शासकांचे कर्तव्य आहे की, दार-उल-हरबला दार-उल-इस्लाममध्ये बदलणे. भारतातील मुस्लिम हिजरतमध्ये रस घेतात तर ते जिहादचा भाग बनण्यास देखील मागेपुढे पाहणार नाहीत."

When India was partitioned on the basis of religion, Babasaheb spoke of a complete exchange of population. He clearly saw through his studies and experience that if there was no population exchange, there would be a demand for a 'New Pakistan' in India in the future. After the creation of Pakistan, Muslim leaders openly said that 'Ladkar Liya Hai Pakistan, Haskar Lenge Hindustan', everyone remembers this.

धर्माच्या आधारावर भारताची फाळणी झाली तेव्हा बाबासाहेबांनी लोकसंख्येच्या संपूर्ण अदलाबदलीची गोष्ट केली. लोकसंख्येची देवाणघेवाण झाली नाही, तर भविष्यात भारतात 'नव्या पाकिस्तान'ची मागणी निर्माण होईल, हे त्यांच्या अभ्यासाच्या आणि अनुभवाच्या जोरावर त्यांना स्पष्टपणे दिसून आले. पाकिस्तानच्या निर्मितीनंतर 'लडकर लिया है पाकिस्तान, हसकर लेंगे हिंदुस्तान' असे खुलेआम मुस्लिम नेत्यांनी सांगितले होते, हे सर्वांच्या लक्षात आहेच.

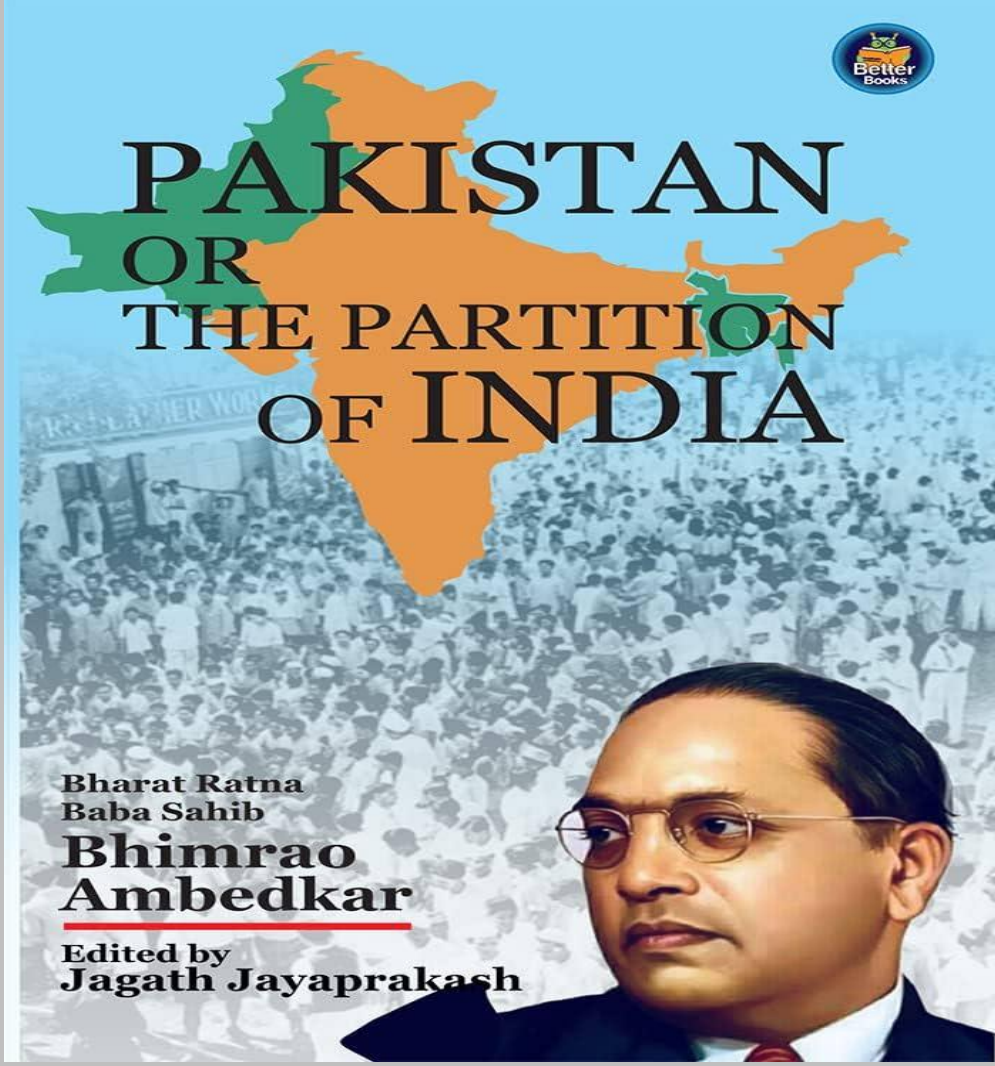
<https://hindi.news18.com/news/uttar-pradesh/noida-mohan-bhagwat-said-india-was-partitioned-by-invasion-of-islam-and-british-nodosp-3867660.html>

<https://www.bbc.com/hindi/magazine-54492138>

https://en.wikipedia.org/wiki/All-India_Muslim_League

Babasaheb's thoughts on partition of India –

भारताच्या फाळणीबद्दल बाबासाहेबांचे विचार -

“The question that arose in the mind of every Hindu whether the issue of communalism would be removed from India after the creation of Pakistan was a valid question and needed to be considered. It must also be admitted that the creation of Pakistan did not free India from the caste problem. The only way to unify India is to ensure population exchange, until this happens, it has to be accepted that even after the creation of Pakistan, the question of majority versus minority and the disharmony of Indian politics will remain the same.” His statement is present as a bitter truth in today's India.

“प्रत्येक हिंदूच्या मनात हा प्रश्न निर्माण झाला होता की पाकिस्तानच्या निर्मितीनंतर संप्रदायिकतेचा मुद्दा भारतातून दूर होईल की नाही, हा एक वैध प्रश्न होता आणि त्यावर विचार करणे आवश्यक होते. पाकिस्तानच्या निर्मितीने भारताला जातीय प्रश्नातून मुक्त केले नाही, हेही मान्य करावे लागेल. भारताला एकसंध बनवण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे लोकसंख्येची देवाणघेवाण सुनिश्चित करणे, हे जोपर्यंत होत नाही, तोपर्यंत हे मान्य करावे लागेल की पाकिस्तानच्या निर्मितीनंतरही बहुसंख्य विरुद्ध अल्पसंख्याक हा प्रश्न आणि

भारताच्या राजकारणातील विसंगती कायम आहे तशीच राहिल." त्यांचे विधान आजच्या भारतात कटू सत्याच्या रूपाने उपस्थित आहे.

Now let us know the thoughts of Babasaheb about Pakistan and Islam in the book written by Babasaheb "Thoughts on Pakistan" :-

आता आपण "थॉट्स ऑन पाकिस्तान" या बाबासाहेबांनी लिहिलेल्या पुस्तकातील पाकिस्तान आणि इस्लाम याबाबतचे बाबासाहेबांचे विचार जाणून घेऊया :-

Dr. Ambedkar's opinion about Islam is as follows:-

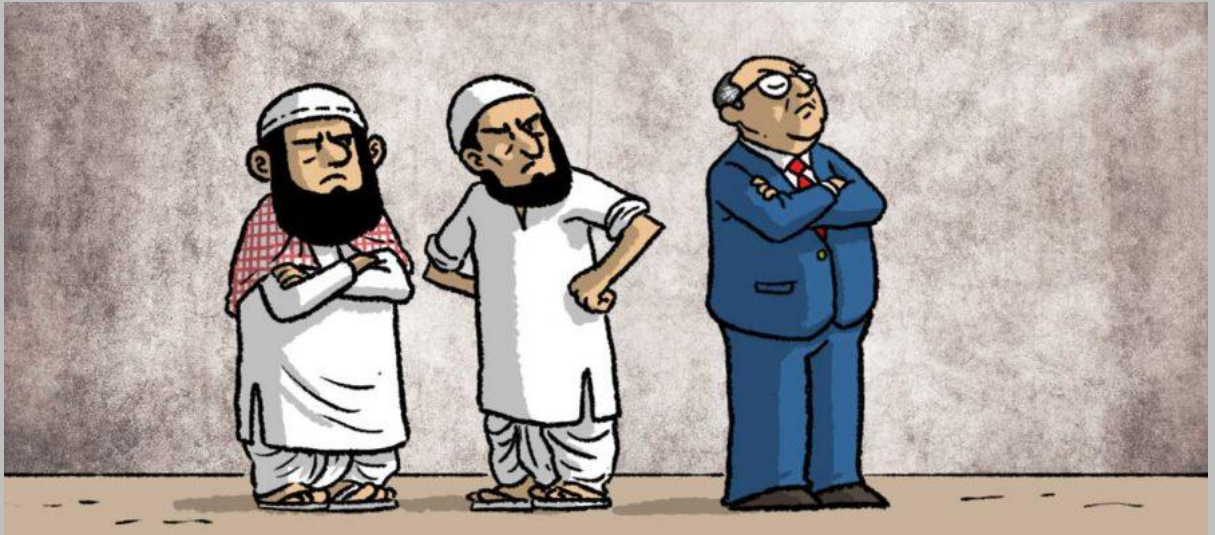
डॉ आंबेडकरांचे इस्लाम बद्दलचे परखड मत पुढीलप्रमाणे :-

Dr. Babasaheb Ambedkar has adequately diagnosed Islam. Progress is impossible without religious diagnosis and treatment. Let us know his views on Islam in Babasaheb's own words:-

डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांनी इस्लाम धर्माची यथोचित चिकित्सा केली आहे. धर्म चिकित्सेशिवाय प्रगती अशक्य आहे. प्रत्यक्ष बाबासाहेबांच्याच शब्दात त्यांची इस्लाम धर्म विषयक मते आपण जाणून घेऊया :-

Is there equality in Islam?

इस्लाम मध्ये समता आहे का ?

In his famous book "Pakistan or Partition of India" Babasaheb has written a complete chapter on this subject. The name of that chapter is social stagnation. His sentence on the first page of this chapter is given below.

"पाकिस्तान ऑर पार्टिशन ऑफ इंडिया" या आपल्या सुप्रसिद्ध ग्रंथात बाबासाहेबांनी या विषयावर एक पुर्ण प्रकरण लिहिले आहे. त्या प्रकरणाचे नाव आहे सोशल स्टेग्नेशन (social stagnation). या प्रकरणाच्या पहिल्या पानावरचे त्यांचे वाक्य खाली दिली आहे .

"It is a mere illusion that only Hindus have social vices and not Muslims. What social vice is there that is in Hindu and not in Muslim" (8-225)

"केवळ हिंदुत सामाजिक वैगुण्ये आहेत आणि मुस्लिमात नाहीत हा निव्वळ भ्रम आहे. असा कोणता सामाजिक दुर्गुण आहे जो हिंदुत आहे आणि मुस्लिमात नाही" (८ -२२५)

He has shown on the basis of statistics that social vices like child marriage are present in both Hindus and Muslims. Babasaheb writes about inequality, slavery and caste system in Islam:-

बालविवाह इत्यादी सामाजिक दुर्गुण हिंदु आणि मुस्लिम अशा दोघातहि आहेत हे त्यांनी सांख्यिकी आधाराने दाखवले आहे. इस्लाम धर्मातील विषमता , गुलामी आणि जातिव्यवस्था याबद्दल बाबासाहेब लिहितात :-

"Islam speaks the language of brotherhood. Everyone thinks that there is no slavery in Islam... Today, although slavery has disappeared from all over the world, when slavery existed, its support was derived from Islam and Islamic countries." (8- 228)

" इस्लाम बंधुत्वाची भाषा करतो. सर्वांना वाटते की जणु इस्लाम मध्ये गुलामी अजिबात नाही आज गुलामी जगभरातून गेली असली तरी जेव्हा गुलामी होती तेव्हा तिच्या समर्थनाचा प्रारंभ इस्लाम धर्म आणि इस्लामिक देशातून झाला होता . " (... support was derived from Islam and Islamic Countries) (८- २२८)

Discussing the deep roots of slavery and inequality in Islam, Ambedkar says, "The Prophet says in the Qur'an to treat slaves humanely but not to free them. According to Islam, it is not obligatory on a Muslim to free slaves. It is mentioned to keep slaves while treating them well (!) Ambedkar has said it consciously."

इस्लाम धर्मात गुलामी आणि विषमतेची मुळे खोलवर रुजली आहेत यावर चर्चा करताना आंबेडकर म्हणतात , " गुलामांना माणुसकीने वागवा असे प्रेषित कुराणात म्हणतात पण त्यांना मुक्त करा असे म्हणत नाही . इस्लाम धर्मानुसार गुलामांना मुक्त करण्याचे बंधन मुस्लीमावर नाही . गुलामाला चांगले वागवत (!) गुलाम ठेवणे हा उल्लेख आंबेडकरांनी जाणीवपूर्वक केला आहे."

Inequality in religion persists in different forms - Since Islam is followers of slavery, it has survived in the form of inequality till date. (8-229)

धर्मातली विषमता ही वेगवेगळी रूपे घेत टिकून राहते - इस्लाम धर्मात गुलामी असल्याने ती विषमतेच्या रूपाने आजपर्यंत टिकून राहिली आहे , हे दाखवून देत बाबासाहेबांनी मुस्लिमातील जातींचे भलेमोठे कोष्टक पानभर दिले आहे . (८-२२९)

There is a three-tiered system in Muslim society and the names of those classes are Ashraf, Ajlaf and Arjal. Babasaheb has called the Arjal class of Muslims as degraded (D-grade Class) class - Paddalit. Quoting the census superintendent, Babasaheb says, "There is a ban on marriage outside caste among Muslims, there is caste determination on occupation." (8-229, 30) Going further, Ambedkar writes:

मुस्लिम समाजात त्रैवर्णिक व्यवस्था असून अश्रफ , अजलफ आणि अर्जल अशी त्या वर्गांची नावे आहेत . मुस्लीमातल्या अर्जल वर्गाला बाबासाहेबांनी डीग्रेडेड (D-grade Class) क्लास - पददलित म्हणून संबोधले आहे . सेन्सस सुप्रीटेंडंट(census superintendent) चे दाखले देत बाबासाहेब म्हणतात " मुस्लिमात जातीबाहेर लग्नाला प्रतिबंध आहे , व्यवसायावर जाती निर्धारण आहे. " (८-२२९,३०) त्यापुढे जाऊन आंबेडकर लिहितात :

Of course, Muslims have all the evil methods and some are even worse than what Hindus follows. One of the most evil method is the Burkha: Dr. Ambedkar (8-230).

नक्कीच , मुसलमानांमध्ये सर्व वाइट चाली आहेत आणि काही हिंदुहुन अधिक वाइट आहेत.अधिकच्या वाइट चालीपैकी एक म्हणजे बुरखा : डॉ आंबेडकर (८-२३०)

<https://www.maayboli.com/node/54691?page=3>

<https://mr.quora.com/%E0%A4%AD%E0%A4%BE%E0%A4%B0%E0%A4%A4%E0%A4%B0%E0%A4%A4%E0%A5%8D%E0%A4%A8-%E0%A4%A1%E0%A5%89-%E0%A4%AC%E0%A4%BE%E0%A4%AC%E0%A4%BE%E0%A4%B8%E0%A4%BE%E0%A4%B9%E0%A5%87%E0%A4%AC-3>

<https://www.youtube.com/watch?v= fpo2quyD10>

<https://makingindiaonline.in/online-news-in-hindi/2017/08/13/dr-ambedkar-on-islam-muslims-and-pakistan/>

<https://www.lokmat.com/international/blooming-in-pakistan-dr-the-legacy-of-babasaheb-ambedkar-thoughts-a642/>

Islam and Women :-

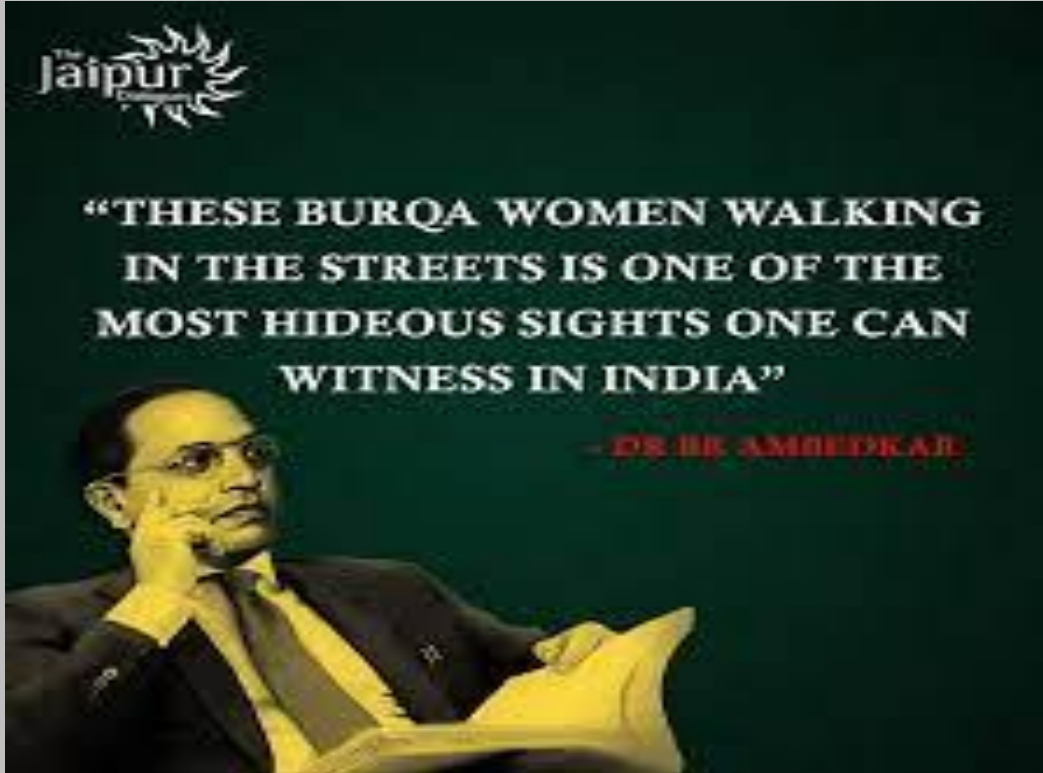
इस्लाम आणि स्त्री :-

A "Muslim woman" is a miserable creature. Babasaheb's view seems to be that it is a symbol of Islamic religious oppression. When the religion takes out the freedom of victim of individual freedom- while analysing it - Dr. Ambedkar's pen used to have a sharp like a sword and broad perspective. Babasaheb used to fearlessly analyze all religions while studying religion. This quality has unfortunately disappeared today. It is a fact that Islamic religious facts and analysis is not practiced in India today. The inspiration of neutral, hateless but sharp analysis should be taken from Babasaheb.

“मुस्लिम स्त्री” हा एक दयनीय प्राणी आहे. इस्लामी धार्मिक जुलमाचे ते प्रतिक आहे अशी बाबासाहेबांची मांडणी दिसते. व्यक्तिस्वातंत्र्याचा बळी जेव्हा धर्म घेतो तेव्हा - त्याची चिकित्सा करताना - डॉ. आंबेडकरांच्या लेखणीला वेगळीच धार येत असे . धर्म चिकित्सा करताना बाबासाहेब निर्भिडपणे - सर्व धर्मांची चिकित्सा करत असत . हा गुण दुर्दैवाने आज लोप पावला आहे . आज भारतात इस्लाम चिकित्सा केली जात नाही हे सत्य आहे. तटस्थ , द्वेष रहित पण धारधार चिकित्सेची प्रेरणा बाबासाहेबांपासून घेतली पाहिजे .

Dr Ambedkar writes about Burkha :-

डॉ आंबेडकर बुरख्याबद्दल लिहितात : -

" Women in Burqa walking on the streets is a hideous and dirty sight in India. Burqa has serious health consequences. Diseases like anemia, TB and pyorrhea are very high among Muslim women. Many have damaged bodies, hands and feet disease, broken bones bulged out, Pelvic pain and heart disease are also more common.

" रस्त्या वर चालणार्या बुरखाधारी स्त्रिया हे भारतातील एक भीषण आणि गलिच्छ दृश्य आहे. (most hideous site) बुरख्याचे आरोग्यावर गंभीर दुष्परिणाम होतात . मुस्लिम स्त्रियात अनिमिया,टीबी आणि पायोरीया सारखे रोग फार मोठ्या प्रमाणात आहेत. अनेकांची शरीरे क्षतिग्रस्त ,हात पाय व्याधीग्रस्त , हाडे बाहेर आलेली आणि कणे वाकलेले आहेत.पेल्व्हिक आजार(pelvic pain) आणि हृदयरोग यांचे प्रमाणही अधिक आहे.

Burqa - does not allow the physical and mental nourishment of a Muslim woman" (8 - 230, 231).

बुरखा - मुस्लिम स्त्रीचे शारीरिक आणि मानसिक पोषण होऊ देत नाही " (८ - २३०, २३१)

Discussing the origin and effect of the "Padda" system, Babasaheb writes -

"पडदा" पद्धतीच्या उगमाची आणि परिणामाची चर्चा करताना बाबासाहेब लिहितात -

"The reasons for the burqa lie in gender stereotypes. It has serious effects on Muslim women and men. Muslim men are restricted in their clean and free contact with women outside the home. Such restrictions also have a detrimental effect on men's morals. Who can say that such a social system that breaks the connection between men and women gives birth to evil tendencies? There is no need for a psychologist. Such religious constraints lead to the prevalence of sexual excesses and other unnatural diseased habits in this society.

" बुरख्याची कारणे लैंगिक साशंकतेत आहेत. त्याचे मुस्लिम स्त्रिया आणि पुरुषांवर गंभीर परिणाम झाले आहेत. मुस्लिम पुरुषांचा घराबाहेरील स्त्रियांशी स्वच्छ मोकळा संपर्क बाधित झाला आहे. अशाप्रकारची बंधने पुरुषांच्याही नीतिमत्तेवर घातक परिणाम करतात. स्त्री - पुरुषांचा संपर्क तोडणारी अशी समाजव्यवस्था वाइट प्रवृत्तीस जन्म देते हे सांगायला कोण्या मानसशास्त्रज्ञाची गरज नाही . अशा धार्मिक बंधनांमुळे लैंगिक अतिवासना आणि इतर अनैसर्गिक रोगट सवयीचा प्रादुर्भाव या समाजात होतो.

Burkha hinders the Hindu-Muslim dialogue because - although it seems exaggerated - Hindus say that - how can men and women on one side and only men on the other side have a free dialogue? " (8- 230, 231)

बुरख्यामुळे हिंदु मुस्लिम संवादात बाधा येते कारण - अतिशयोक्त वाटले तरी- हिंदुचे म्हणणे खरेच आहे की - एका बाजूचे स्त्रीपुरुष आणि दुसऱ्या बाजूचे फक्त पुरुष यांचा निर्भिड संवाद होणार तरी कसा ? " (८- २३०, २३१)

Dr. B. R. Ambedkar
Father of the Indian Constitution

NON-MUSLIM WOMEN NOT SAFE NEAR MUSLIM MEN

“ This argument may appear far-fetched, and one is inclined to attribute this segregation to the unsociability of the Hindus rather than to purdah among the Muslims.

But the Hindus are right when they say that it is not possible to establish social contact between Hindus and Muslims, because such contact can only mean contact between women from one side and men from the other. ”

CHAPTER X : SOCIAL STAGNATION

1 [Muslim Society is even more full of social evils than Hindu Society is]

Pakistan or The Partition of India
- By Dr. B. R. Ambedkar

🐦 @DharmicFire

Babasaheb's conclusion shows that inequality of both caste level and male/female is present in Muslims and its support/initiation is in Islamic theology.

जातीय स्तर आणि स्त्री / पुरुष अशा दोन्ही प्रकारची विषमता मुस्लिमात आहे आणि त्याचे समर्थन / प्रारंभ इस्लामी धर्मशास्त्रात आहे असा बाबासाहेबांचा निष्कर्ष दिसून येतो.

<https://www.youtube.com/watch?v=agBxrOrzFa8>

<https://www.youtube.com/watch?v=3bEWTgeGNy0>

<https://www.youtube.com/watch?v=q6Ne9WtypyQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=My6bRoKCetw>

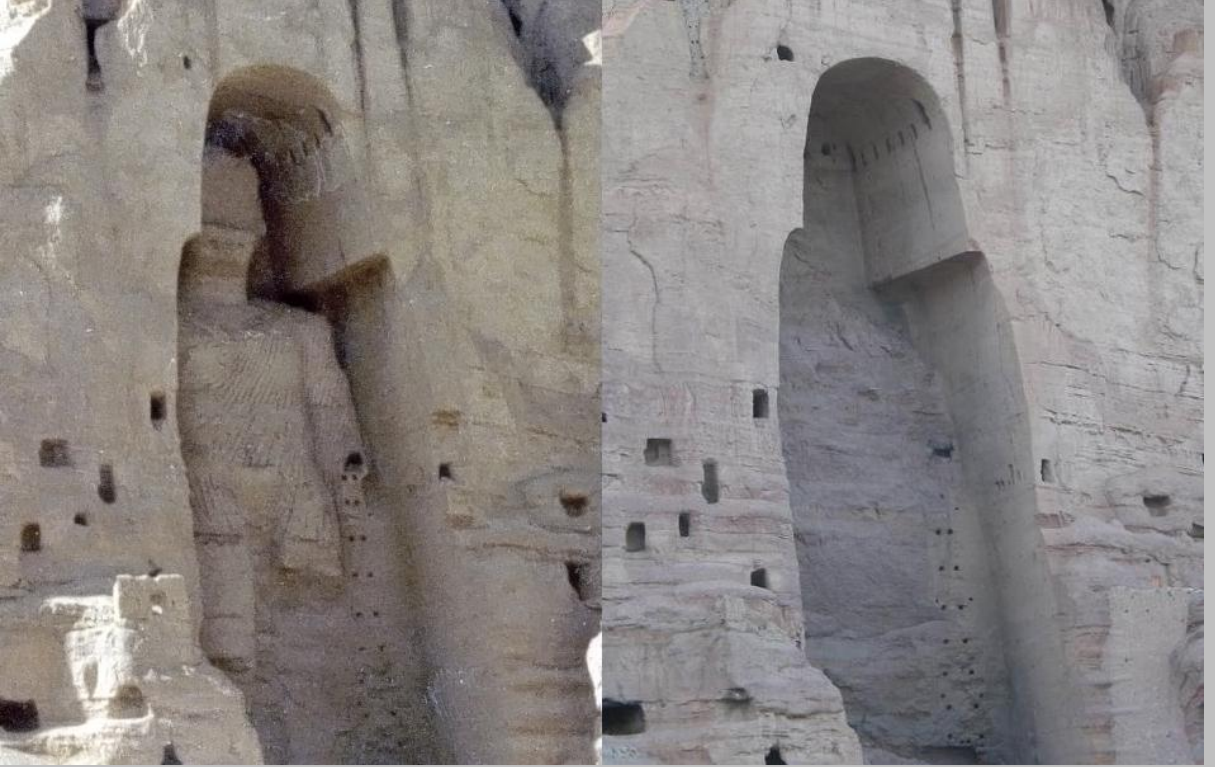
Why was Buddhism destroyed?

बौद्ध धर्माचा विनाश का झाला ?

After treating all religions, Babasaheb felt that the path of Buddha was right. He has elaborated the historical rise and fall of Buddha Dhamma. He has given different reasons for it in many places. He has often instructed his followers to accept my last opinion as

standard. So let's see his last speech on this topic. On June 23, 1956, six months before the Mahanirvana of Saheb, in a meeting of the All India Buddhist Committee in Delhi, he said:-

सर्व धर्माची चिकित्सा करून झाल्यावर बाबासाहेबांना बुद्धाचा मार्ग योग्य वाटला होता. बुद्ध धम्माच्या ऐतिहासिक उदय आणि अस्ताची त्यांनी तपशीलवार मिमांसा केली आहे. अनेक ठिकाणी त्याची वेगवेगळी कारणे दिली आहेत . माझे सर्वात शेवटचे मत प्रमाण मानावे असे त्यांनी अनेकदा आपल्या अनुयायांना निक्षुन सांगितले आहे . त्यामुळे या विषयावर त्यांनी सर्वात शेवटी दिलेले भाषण पाहूया. साहेबांच्या महानिर्वाणापूर्वी सहा महिने २३ जून १९५६ रोजी अखिल भारतीय बौद्धजन समितीच्या दिल्लीतल्या सभेत ते म्हणाले : -

"The Muslims invaded this country and destroyed the Buddhist Viharas and broke the Buddhist idols. They are called Boot Shikan which means idol breakers. Boot is a other meaning of the word Buddha. I am writing a book about the Muslim attack on Buddhism.... Muslims had invaded Buddhism and Hinduism. They had destroyed the temples of both.... Many Buddhist monks were slaughtered and some exiled. So the Buddhists did not know whom they should follow. Khand 18, 3 Page: 480, 481)

" मुसलमानांनी या देशावर आक्रमण करून बौद्ध विहारांचा नाश करून, बौद्ध मूर्ती फोडल्यामुळे त्यांना बूट शिकन म्हणजे मूर्ती फोडणारे असे म्हटले जाते. बूट हा मुर्तिसाठीचा शब्द म्हणजे बुद्ध या शब्दाचे (अपभ्रंश) रूप आहे. मुस्लिमांच्या बौद्ध धर्मावरील आक्रमणाबाबत मी एक पुस्तक लिहित आहे.....मुसलमानांनी बौद्ध व हिंदु धर्मावर आक्रमण केले होते . दोघांची मंदिरे उध्वस्त केली होती बर्याच बौद्ध भिक्कुची कत्तल झाली आणि काहींनी देशाटन केले.

त्यामुळे बौद्ध अनुयायांना आपण कोणाचे अनुसरण करावे ? हेच कळेनासे झाले . बौद्ध अनुयायी अंधःकारात चाचपडत राहिले " (खंड १८ -३ पान : ४८० , ४८१)

He has expressed a similar opinion in an article in Janata Patra dated 10 June 1950. (Volume 18-3 Page : 215)

अगदी असेच मत १० जून १९५० च्या जनता पत्रातील लेखातही त्यांनी व्यक्त केले आहे . (खंड १८ -३ पान : २१५)

Unfortunately, the constitution makers soon became nirvana. I could not write a book on this subject. But at the end of his life, Ambedkar seems to have come to such a decision that the learned bhikkhus were slaughtered by the Muslims or they had to leave the country. Where will the unguided Buddhists go now? Babasaheb has concluded that the Buddhist community, which lost its ideological leadership due to the Islamic invasion, was further caught in the onslaught of Islam. And the Islamic invasion is considered as an important reason for the destruction of Buddhism. (Volume 18-3 Page: 480, 481)

दुर्दैवाने घटनाकारांचे लवकरच निर्वाण झाले. या विषयावर ग्रंथ लिहणे जमले नाही . पण आयुष्याच्या शेवटी आंबेडकर अशा निर्णयाप्रत आलेले दिसतात की, - मुस्लिमांकडून विद्वान भिक्कुंची कत्तल झाली वा त्यांना देशत्याग करावा लागला . मार्गदर्शन न मिळालेले बौद्धजन आता कोठे जातील ? इस्लामी आक्रमणामुळे वैचारिक नेतृत्व हरवलेला बौद्ध समाज पुढे इस्लामच्या तडाख्यात अडकला असा निष्कर्ष बाबासाहेबांनी काढला आहे. आणि इस्लामी आक्रमण हे बुद्ध धर्माच्या नाशाचे एक महत्त्व पूर्ण कारण मानले आहे. (खंड १८ -३ पान : ४८० , ४८१)

Ambedkar's understanding of Muslim history is as follows:

मुस्लिम इतिहासाचे आंबेडकरी आकलन पुढीलप्रमाणे :

Why did Muslims come to India? The reasons behind their arrival - the purpose of establishing the state and the future religious plans have been elaborated by the constitutionalists. Babasaheb writes :-

मुसलमान भारतात का आले ? त्यांच्या येण्या मागची कारणे - राज्य स्थापनेचे हेतू आणि भविष्यातील धार्मिक योजना याचे मुद्देसूद विवेचन घटनाकारांनी केलेले आहे. बाबासाहेब लिहितात : -

Muslim entry into India was not just for land and loot. Apart from the economic and political reason, the religious reason to spread Islam in India is also important behind the

invasion. (8-55). Babasaheb has quoted many Muslim historians to prove the religious motive of the Muslim invasion.

भारतातील मुस्लिम प्रवेश हे केवळ जमीन आणि लुटमार यासाठी नाहीत . आर्थिक - राजकीय कारणाप्रमाणे भारतात इस्लामचा प्रसार करणे हे धार्मिक कारणही आक्रमणा मागे महत्वाचे आहे. (८-५५). बाबासाहेबांनी मुस्लिम आक्रमणाचा धार्मिक हेतू सिद्ध करण्यासाठी अनेक मुस्लिम इतिहासकारांची अवतरणे उधृत केलेली आहेत.

E.g.: Taimur Badshah's sentences quoted by Babasaheb are as follows:-

उदा : तैमुर बादशाहाची बाबासाहेबांनी उधृत केलेली वाक्ये पुढीलप्रमाणे:-

"The purpose of my invasion of India is to conduct a campaign against the infidels and convert them to the religion of Allah. If I destroy the infidel beliefs, destroy the pantheism, free India from temples and idols, I will be called a Ghazi and a Mujahid." (8-56)

" माझ्या हिंदुस्थान वरील आक्रमणाचा हेतू काफिरांविरुद्धची मोहीम चालवून त्यांना अल्लाच्या धर्मात आणणे हा आहे. प्रेषित मुहम्मदाच्या आज्ञेनुसार काफिरी श्रद्धांचे भंजन करून , सर्वदेवता समभावाचे उच्चाटन करून , देवळे आणि मुर्त्या यांच्यापासून हिंदुस्थान मुक्त केला तर मला गाझी आणि मुजाहिद म्हटले जाईल ." (८-५६)

https://jbindianews.com/d/Thadak_Batmya/

<https://www.youtube.com/watch?v=vrsEmi-Mhpw>

https://www.youtube.com/watch?v=O9v_bTTDeaY

<https://www.youtube.com/watch?v=7s7wVoeMTBc>

<https://www.youtube.com/watch?v=fBlGIYjBWw>

Hindu Muslim unity etc. did not exist at all in medieval India. Even the rebellion of 1857 was an anti-British jihad by Muslims. For 700 years Muslims were acting as the owners of this country. It was humiliating for Muslims that they were given the same civil status as Hindus in the British state. So they revolted against the British. In 1857, it was a jihad by Muslims to make India Dar ul Islam. Such was Ambedkar's firm opinion (8-49, 295).

भारतात मध्ययुगात हिंदु मुस्लिम एकता वगैरे अजिबात अस्तित्वात नव्हती. अगदी १८५७ चे बंड हा मुस्लिमांनी केलेला ब्रिटिश विरोधी जिहाद होता. ७०० वर्ष मुसलमान या देशाचे मालक म्हणून वावरत होते . ब्रिटिश राज्यात त्यांना हिंदुच्या समान नागरी दर्जा मिळाला हे मुस्लिमांच्या दृष्टीने अपमानास्पद होते. म्हणून त्यांनी ब्रिटिशांविरुद्ध उठाव केला . १८५७ साली भारताला दार उल इस्लाम करण्यासाठी मुस्लिमांनी केलेला तो जिहाद होता. असे आंबेडकरांचे परखड मत होते (८-४९, २९५)

Explaining the religious motive behind the Muslim attacks, Babasaheb writes:-

मुस्लिम हल्ल्यांमागच्या धार्मिक हेतूचे विवेचन करताना बाबासाहेब लिहितात:-

"Islam has divided the world into two parts... Dar ul Harb means turning the hostile land into Dar ul Islam... Jihad is the religious duty of a Muslim." Here Babasaheb has referred to many jihadi wars. (8-295, 296)

"इस्लामी धर्माने जगाची वाटणी दोनच भागात केली आहे दार उल हरब म्हणजे शत्रुभूमीचे रूपांतर - दार उल इस्लाम मध्ये करण्यासाठी ... जिहाद करणे हे मुस्लिमाचे धार्मिक कर्तव्य आहे." येथे बाबासाहेबांनी अनेक जिहादी युद्धांचे संदर्भ दिले आहेत. (८-२९५, २९६)

Babasaheb is clearly of the opinion that the motives behind the Muslim invasion - state establishment - tax system were religious. To prove this point, Ambedkar sarcastically re-quotes the dialogues of Muslim historians or emperors in his book.

मुस्लिम आक्रमण - राज्य स्थापना - कर पद्धती यामागचे हेतू धार्मिक होते असे बाबासाहेबांचे स्पष्ट मत आहे . हे मत सिद्ध करण्यासाठी आंबेडकर कटाक्षाने मुस्लिम इतिहासकार किंवा बादशहा यांचेच संवाद आपल्या पुस्तकात पुन्हा उधृत करताना दिसतात .

He has quoted in full the dialogue between Allauddin Khilji and his Qazi to explain the motive behind the imposition of Zija tax. This dialogue is eloquent enough for us.

झिजीया कर लादण्यामागचा हेतू स्पष्ट करण्यासाठी त्यांनी अल्लाउद्दीन खिलजी आणि त्याच्या काझी चा संवाद संपुर्ण पणे उधृत केला आहे .आपल्यासाठी हा संवाद पुरेसा बोलका आहे .

"Allah says that it is our religious duty to keep the Hindus in low slavery (dhimmi). Because they are the bitter enemies of His Messenger. And the Messenger has commanded us to convert the Hindus to Islam or kill them, take hostages, abuse Hindu women, Loot their property ...even if we leave them with Zijia because we are gentleman Hanifi Muslims.... There is no alternative to Zijia in other sects except Hanifi. A Hindu has only two options - "Islam or death" (8-63).

" अल्लाह सांगतो की, हिंदुना हीन गुलामीत (धीम्मी) ठेवणे हे आपले धार्मिक कर्तव्य आहे. कारण ते आपल्या प्रेषितांचे कडवे शत्रू आहेत. आणि प्रेषितांनीच आपल्याला आज्ञा केली आहे की, हिंदुना इस्लामी अनुयायी बनवा नाहीतर ठार मारा , बंधक बनवा, हिंदू बायकांवर अत्याचार करा, त्यांची मालमत्ता लुटा ...आपण सज्जन हनिफी मुस्लिम असल्यामुळे त्यांना झिजीया घेऊन सोडतो तरी.... हनिफी सोडून इतर पंथात झीजियाचा पर्याय नाही. हिंदुपुढे दोनच पर्याय आहेत - " इस्लाम किंवा मृत्यू " (८-६३)

Then concluding Ambedkar says: The history of 1000 years from Muhammad Ghazni to Ahmad Shah Abdali is like this. (8-63)

नंतर निष्कर्ष काढताना आंबेडकर म्हणतात : मुहम्मद गझनी पासून अहमदशहा अब्दाली पर्यंतची १००० वर्षांची कालकथा ही अशी आहे. (८-६३)

Why was the Islamic Republic of Pakistan formed?

इस्लामिक रिपब्लिक ऑफ पाकिस्तान का तयार झाले ?

Dr. Ambedkar was a supporter of partition. Coexistence of Hindus and Muslims is difficult. He believed that if India remained intact, the religious conflicts would be so much that the social reformation of the Hindus would become impossible, so partition should be done. Explaining Islamic theology regarding Pakistan, he says:

डॉ. आंबेडकर फाळणीचे पुरस्कर्ते होते. हिंदु आणि मुस्लिम यांचे सहजीवन अवघड आहे . भारत अखंड राहिला तर धार्मिक संघर्ष इतके जास्त होतील की हिंदुंचा सामाजिक सुधार अशक्य होऊन बसेल त्यामुळे फाळणी करावी असे त्यांचे मत होते . पाकिस्तान बाबतीतले इस्लामी धर्म शास्त्र उलगडून सांगताना ते म्हणतात :

"In the eyes of Muslims, Hindus are infidels. Infidels do not deserve respect. According to Islam, infidels are low born and without status. A country ruled by infidels is called Dar ul Harb. In view of all this, Muslims will not obey the orders of the Hindu government. No further evidence is needed to prove it." (8-301)

"मुस्लिमांच्या दृष्टीने हिंदु काफिर आहेत. काफिरांची लायकी मान सन्मानाची नाही . इस्लाम नुसार काफिर जन्मानेच नीच (low born) आणि दर्जाहीन (without status) असतात. काफिर शासित देशाला दार उल हरब असे म्हणतात. हे सर्व पाहता मुसलमान लोक हिंदु सरकारचे आदेश पाळणार नाहीत हे सिद्ध करायला आणखी पुराव्यांची गरज नाही . "(८ - ३०१)

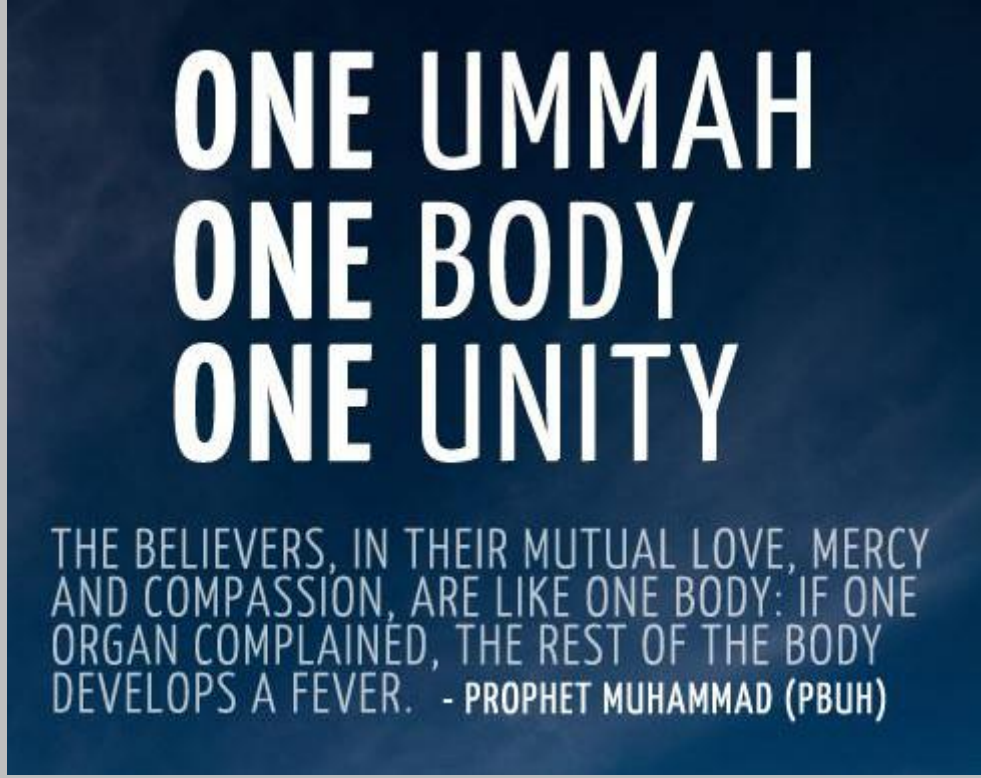
A chapter of the book on Islamic Republic of Pakistan is called National Frustration. On pages 328-330 of it, Babasaheb has treated the Hindu Muslim question. Babasaheb writes "It is not true that Hindu-Muslim relations have deteriorated due to the British policy of divide and destroy. Hindu muslims already had quarrels before British. (8-328) Political quarrels between Hindus and Muslims are the result of historical, religious, cultural and social factors of antipathy. (8-229). The work of the reformers Akbar and Kabir did not have the desired effect." (8-330)

इस्लामिक रिपब्लिक ऑफ पाकिस्तानवरील पुस्तकाचे एक प्रकरण राष्ट्रीय फ्रस्ट्रेशन (National Frustration) नावाचे आहे . त्यातील ३२८ -३३० या पानांवर बाबासाहेबांनी हिंदु मुस्लिम प्रश्नाची चिकित्सा केलेली आहे . बाबासाहेब लिहितात " ब्रिटिशांच्या फोडा आणि झोडा या नीतीमुळे हिंदु मुस्लिम संबंध बिघडले हे खरे नाही . ब्रिटिशांच्या पूर्वीपासून भांडणे होतीच. (८-३२८) हिंदु आणि मुस्लिमातील राजकीय भांडण हा ऐतिहासिक, धार्मिक , सांस्कृतिक आणि सामाजिक घटक परस्पर विरोधी (Antipathy) असल्याचा परिणाम आहे. (8-229) . अकबर आणि कबीर या सुधारकांच्या कार्याचा इष्ट परिणाम झालेला नाही . " (८-३३०)

<https://twitter.com/Aabhas24/status/1255847559530078208>

Analyzing this further, Ambedkar writes:-

याचे अधिक विश्लेषण करताना आंबेडकर लिहितात : -

"Islamic brotherhood is not for all human beings. It is limited to Muslims only. All love and benefits are for the Muslim Brotherhood "Muslim Ummah" (Corporation). Those who are outside the Muslim Brotherhood have nothing but hatred and enmity...India is our motherland and Hindus are brothers. Permission to believe - Islam does not grant to a true Muslim." (8-330)

"इस्लामी बंधुत्व हे सर्व मानवांसाठी नाही. ते फक्त मुस्लिमांपुरतेच मर्यादित आहे. मुस्लिम बंधुसंघ "मुस्लिम उम्मा" (Corporation) साठी सर्व प्रेम व फायदे आहेत . जे मुस्लिम बंधुसंघाबाहेर आहेत त्यांकरता घृणा आणि शत्रुत्व याशिवाय काहीही नाही ...भारताला आपली मातृभूमी आणि हिंदुना बांधव मानण्याची परवानगी - इस्लाम धर्म सच्च्या मुस्लिमाला देत नाही . " (८-३३०)

Babasaheb supported the partition as Hindu Muslim unity was impossible due to such religious reasons.

अशा धार्मिक कारणांमुळे हिंदु मुस्लिम ऐक्य अशक्य आहे म्हणुन बाबासाहेबांनी फाळणीला पाठींबा दिला होता.

Before Partition, Ambedkar had said in 1940 - "If Partition does not take place, India will become an ineffective state - like a living corpse, an unburied corpse" (8-340).

फाळणीपूर्वी १९४० साली आंबेडकर म्हणाले होते - " जर फाळणी झाली नाही तर भारत हे एक, परिणामशून्य राज्य बनेल- जणु जिवंत प्रेत, न पुरलेला मृतदेह " (८-३४०)

Babasaheb had said in 1955 after partition. --

फाळणी झाल्यानंतर १९५५ साली बाबासाहेब म्हणाले होते. --

"I was happy that India was separated from Pakistan. That being said, I was the philosopher of Pakistan. I supported partition because only partition would make Hindus free and not independent. If India had remained intact, Hindus would have had to live at the mercy of Muslims. .If partition had not taken place, there would have been a government of one nation but two nations in unbroken India, and of these two nations the Muslims would have definitely been the ruling class." (1-146)

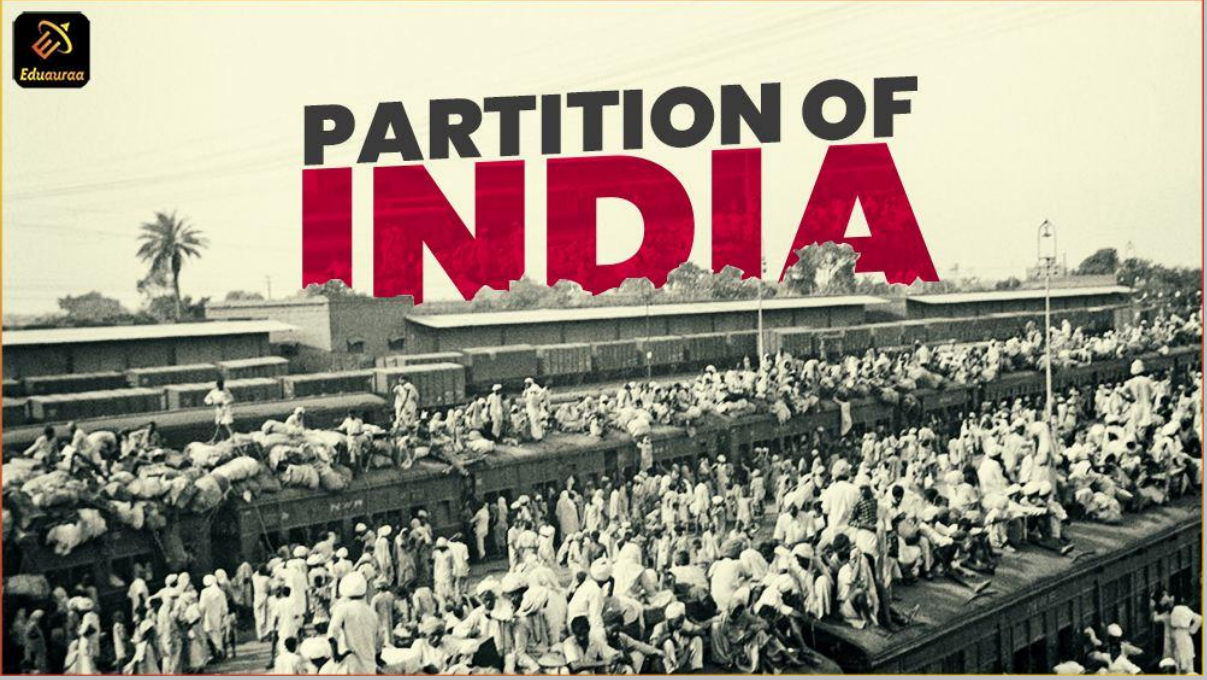
" पाकिस्तान पासून भारत वेगळा झाला याचा मला आनंद झाला होता. तसे पाहता मीच पाकिस्तानचा तत्वज्ञ होतो. मी फाळणीचे समर्थन केले ते यासाठी की, केवळ फाळणीमुळे हिंदु स्वतंत्रच नव्हे तर मुक्त होऊ शकणार होते.जर भारत अखंड राहिला असता तर हिंदुना मुस्लिमांच्या दयेवर जगावे लागणार होते.जर फाळणी झाली नसती तर अखंड भारतात एका देशाचे पण दोन राष्ट्रांचे सरकार अस्तित्वात आले असते आणि या दोन राष्ट्रांपैकी मुसलमान ही निश्चितपणे शासनकर्ती जमात बनली असती. " (१-१४६)

If we consider the proportion of 35% of the Muslim population in the unbroken India at that time, the depth of Ambedkar's writings can be seen and how could the then Congress not know this? This is also surprising.

त्यावेळच्या अखंड भारतातले मुस्लिम लोकसंख्येचे ३५% हे प्रमाण लक्षात घेतले तर आंबेडकरांच्या लेखनाची खोली लक्षात येते आणि तत्कालीन काँग्रेसला ही गोष्ट कशी कळली नाही ? याचेही आश्चर्य वाटते .

Going further, Babasaheb also says that - "When the partition took place, I felt that the Lord had removed the curse on this country and the way for this country to become united, great and glorious" (1-146).

त्यापुढे जाउन बाबासाहेब असेही म्हणतात कि - " जेव्हा फाळणी झाली तेव्हा मला वाटले कि परमेश्वराने या देशावरील शाप काढून घेतला असून हा देश एकसंघ,महान व वैभवशाली बनण्याचा मार्ग मोकळा झाला आहे " (१-१४६)

If these two societies continue to fight over religion like this, Babasaheb presents a picture of what will happen to India in 1940. Today, partition has happened. In a few years of peace, India seems to have made great progress compared to Pakistan and Bangladesh. But Hindu Muslim struggle continues in political and religious forms. Ambedkar's thought process of the politics behind it must be seen.

हे दोन समाज अशाच प्रमाणे धर्मावरून भांडत राहिले तर , भारताचे काय होईल याचे चित्र बाबासाहेब आपल्यासमोर १९४० साली उभे करतात .आज फाळणी होऊन गेली आहे. काही वर्षांच्या शांततेत भारताने पाकिस्तान आणि बांग्लादेश च्या तुलनेत दैदिप्यमान प्रगती केलेली दिसते . मात्र हिंदु मुस्लिम संघर्ष राजकीय आणि धार्मिक स्वरूपात सुरुच आहे . त्यामागच्या राजकारणाची आंबेडकरांनी केलेली चिकित्सा अवश्य पाहिली पाहिजे .

<https://mr.wikipedia.org/wiki/%E0%A4%AA%E0%A4%BE%E0%A4%95%E0%A4%BF%E0%A4%B8%E0%A5%8D%E0%A4%A4%E0%A4%BE%E0%A4%A8%E0%A4%91%E0%A4%B0%E0%A4%AA%E0%A4%BE%E0%A4%B0%E0%A5%8D%E0%A4%9F%E0%A4%BF%E0%A4%B6%E0%A4%A8%E0%A4%91%E0%A4%AB%E0%A4%87%E0%A4%82%E0%A4%A1%E0%A4%BF%E0%A4%AF%E0%A4%BE>

<https://www.loksatta.com/lokrang/lekha/pakistan-or-partition-of-india-by-b-r-ambedkar-1225197/>

<https://www.studycircleonline.com/news/--1891-1956/596>

Ambedkar's interpretation of religious politics

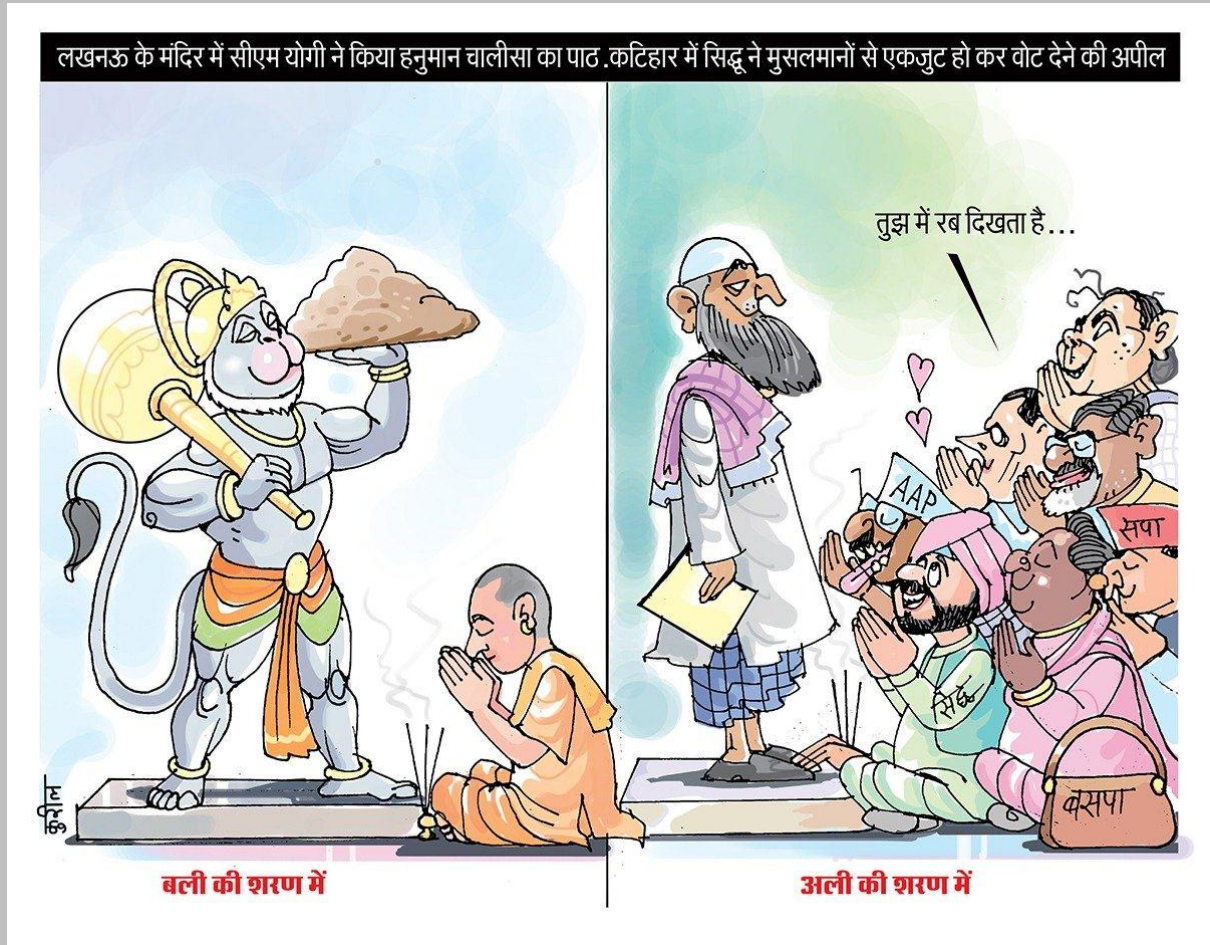
धार्मिक राजकारणाचा आंबेडकरी अन्वयार्थ

Due to the Muslim appeasement of the Congress, the situation of Hindus will become difficult just like Europe, which provided Hitler's beaks. : Dr. Ambedkar

काँग्रेसच्या मुस्लिम अपिसमेंट (Muslim appeasement) मुळे हिटलरचे चोचले पुरवणार्या युरोप प्रमाणे हिंदूंची परिस्थिती अवघड होऊन बसेल . : डॉ आंबेडकर

Ambedkar alleges that the Congress policy towards Muslims/Islam is completely wrong. Ambedkar has used the epithet Appeasement of Muslims for the religious politics of Congress. Such epithets are used hundreds of times for Congress in the book on Pakistan. On page 270 alone, the word appeasement appears six times.

काँग्रेसचे ही मुस्लिम / इस्लाम बाबतीतले धोरण पूर्णपणे चुकलेले आहे असा आंबेडकरांचा आरोप आहे. काँग्रेसच्या धार्मिक राजकारणाला आंबेडकरांनी मुस्लिमांचा अनुनय / लांगुलचालन (Appeasement) असे विशेषण वापरले आहे. अशी विशेषणे पाकिस्तान वरील पुस्तकात काँग्रेससाठी शेकडो वेळा वापरली आहेत. एकट्या पान २७० वर लांगुलचालन (Appeasement) हा शब्द सहा वेळा आलेला आहे.

Ambedkar writes:-

आंबेडकर लिहितात : -

"Congress does not even know the difference between appeasement and settlement. Appeasement is persuasion! It is the policy of Congress appeasement to ignore the murders, rapes and looting of innocents done by the aggressors to win their hearts. It has no limits.. "Settlement is a limited compromise that will satisfy both sides. If concessions are made to Muslims on religious grounds, their aggression seems to increase. These concessions are seen as defeatism by Hindus. The appeasement of Congress will make the situation of Hindus as difficult as the friendly nations that supplied Hitler's beaks." (8 - 270)

"कोंग्रेसला अपिसमेंट आणि सेटलमेंट (appeasement and settlement) यातला फरक सुद्धा कळत नाही. अपिसमेंट - अनुनय म्हणजे लांगुलचालन! आक्रमकाचे हृदय जिंकण्या साठी त्यांनी केलेल्या खून, बलात्कार आणि निष्पापांच्या लूटमारी कडे दुर्लक्ष करणे ही कोंग्रेस अपिसमेंट ची नीती आहे . त्याला कोणत्याही मर्यादा नाहीत .. सेटलमेंट म्हणजे दोन्ही बाजू समाधानी होतील अशी मर्यादित तडजोड होय . मुस्लिमांना धार्मिक आधारावर सवलती दिल्यास त्यांची आक्रमकता वाढीस लागलेली दिसते या सवलतींचा अर्थ हिंदुचा भ्याडपणा (defeatism) असे मुस्लिम मनास वाटते. कोंग्रेसच्या अपिसमेंट मुळे हिटलरचे चोचले पुरवणार्या दोस्त राष्ट्रांप्रमाणे हिंदूंची परिस्थिती अवघड होऊन बसेल." (८ - २७०)

Ambedkar's straightforward conclusion is that the Hindu-Muslim problem will not be solved by any means of aggression or appeasement.

आक्रमकता किवा लांगुलचालन यापैकी कोणत्याही मार्गाने हिंदु मुस्लिम प्रश्न सुटणार नाही असा आंबेडकरांचा सरळ निष्कर्ष आहे.

"Islam has always regarded science as an enemy. It is the only faithful continuation of that religion. But this continuity is dangerous. It is the misfortune of Islam that Islam succeeds. In fact, by killing science-intellectualism, Islam has killed itself. It has cursed the world and Inferiority has assumed" (8 - 235)

"इस्लाम विज्ञानाला सततच शत्रू समजत आला आहे. हे त्या धर्माचे एकनिष्ठ एकमेव सातत्य आहे . पण हे सातत्य धोकादायक आहे. इस्लामच्या दुर्दैवाने इस्लामला यश मिळत आले. विज्ञानाचा - बुद्धीवादाचा वध करून खरे तर इस्लामने स्वतःचाच वध केला आहे. जगाचे शाप घेतले आहेत आणि हीनत्व पत्करले आहे " (८ - २३५)

Ambedkar's conclusion is that unless the Muslims accept scientific mindset, rationalism, and religious studies rationally, they will not be able to grow in right manner.

मुस्लिमांनी विज्ञान निष्ठेचा, बुद्धिवादाचा , आणि धर्म चिकित्सेचा स्वीकार केल्याशिवाय त्यांचे भले होणार नाही इतरांचेही भले होणार नाही असा आंबेडकरांचा निष्कर्ष आहे .

It should be freed from the superstition spread by communists that Islam is a religion of liberation, equality and peace. Although the Communists are academically minded, they are not progressive or constitutionally determined. We do not need to mortgage our brains to communists. Babasaheb's thoughts on this subject should be studied.

इस्लाम हा मुक्तिदाता , समतेचा , शांततेचा धर्म आहे या कम्युनिस्टांनी पसरवलेल्या अंधश्रद्धेतुन ही मुक्त झाले पाहिजे . कम्युनिस्टांची डोकी अभ्यासू असली तरी पुरोगामी वा संविधानिक निश्चित नाहीत. आपण आपले मेंदु कम्युनिस्टांकडे गहाण टाकण्याची गरज नाही .या विषयावर बाबासाहेबांचे विचार अभ्यासले पाहिजेत .

Babasaheb gave strict treatment to Islam. Ambedkar concludes that there is no equality - no tolerance - no modernity in that religion. It is impossible to pull the Muslim brothers out of the religious quagmire without the promotion of science and conscience. Islamic diagnosis and treatment is indispensable. We have to increase the diagnostic IQ. The quotation on the first page of the original edition of Babasaheb's Thoughts on Pakistan was:

बाबासाहेबांनी इस्लामची कठोर चिकित्सा केली. त्या धर्मात समता नाही - सहिष्णुता नाही - आधुनिकता नाही - असा आंबेडकरांचा निष्कर्ष आहे. मुस्लिम बांधवांना धार्मिक दलदलीतून बाहेर काढणे विज्ञान आणि विवेक याच्या प्रचारा शिवाय हे अशक्य आहे . इस्लाम धर्म चिकित्सा अटळ आहे. आपल्याला चिकित्सक बुद्ध्यांक वाढवावा लागणार आहे. बाबासाहेबांच्या Thoughts on Pakistan च्या मुळ आवृत्तीतल्या पहिल्या पानावरचे कोटेशन होते :

"More brain, O Lord, more brain! Or we shall mar Utterly this fair garden we might win"?
:- George Meredith

मेंदू दे देवा, मेंदू दे - बुद्धी दे देवा, बुद्धी दे अन्यथा मरेल विजयाची - सुनिश्चित आशा !

Partition and Interchange of Population :-

फाळणी आणि लोकसंख्येची अदलाबदल :-

Dr. B. R. Ambedkar
Father of the Indian Constitution

Hindu-Muslim Population Exchange as the Solution

“ The question that concerns the Hindus is: How far does the creation of Pakistan remove the communal question from Hindustan? That is a very legitimate question and must be considered.

It must be admitted that by the creation of Pakistan, Hindustan is not freed of the communal question. While Pakistan can be made a homogeneous state by redrawing its boundaries, Hindustan must remain a composite state.

The Musalmans are scattered all over Hindustan—though they are mostly congregated in towns—and no ingenuity in the matter of redrawing of boundaries can make it homogeneous. The only way to make Hindustan homogeneous is to arrange for exchange of population.

Until that is done, it must be admitted that even with the creation of Pakistan, the problem of majority vs. minority will remain in Hindustan as before and will continue to produce disharmony in the body politic of Hindustan. ”

CHAPTER VI - PAKISTAN AND COMMUNAL PEACE
1 [The Communal Question in its "lesser intent"]

Pakistan or The Partition of India
- By Dr. B. R. Ambedkar

🐦 @DharmicFire

Babasaheb foresaw that once partition was to some extent inevitable and more importantly, the Congress leadership, which was eager to take over the reins of independent India, was in the mood to accept partition. Therefore, it is clear from his presentation that he was

inclined to think more seriously about how it would be safe and convenient in terms of the national interest, rather than waste time in discussing how to avoid it.

एकदा विभाजन होणार ते काही प्रमाणात अपरिहार्य आहे आणि मुख्य म्हणजे, स्वतंत्र भारताची सूत्रे हातात घेण्यासाठी उत्सुकतेने पुढे सरसावणारे काँग्रेसचे नेतृत्वही विभाजन स्वीकारण्याच्या मनस्थितीत आले आहे, याचा अंदाज बाबासाहेबांना आला होता. त्यामुळे हे टाळण्याविषयी भाबडी चर्चा करण्यात कालापत्यव्य करण्यापेक्षा जे व्हायचे ते त्यातल्या त्यात सुरकीपणे आणि देशहिताच्या दृष्टीने सोयीचे कसे होईल, याबाबत अधिक गंभीरपणे विचार करण्याकडे त्याचा कल होता, हे त्यांच्या मांडण्यातून स्पष्ट होते.

"Questions of demarcation and population change between the two countries must be resolved in detail," he writes, while urging that "those problems are not impossible to solve, they are SOLVABLE, they should not be allowed to hold us back." Suggesting the manner in which the overall plan of partition should be shaped, he says, "Both provinces of Punjab and Bengal must be partitioned. We must accept that. Also, we should not hesitate to accept that this partition is being done on the basis of religious sects. That is why two separate countries." It is also necessary to exchange population while creating. This is also indicated by him."

"दोन्ही देशांदरम्यान सीमांची निश्चिती आणि लोकसंखेची बदलाबदल याबाबतचे प्रश्न सविस्तरपणे सोडविले पाहिजेत," असा आग्रही सल्ला देतानाच ते हे लिहितात की, "त्या समस्या सोडविणे अशक्य नाही, त्या सोडविण्यासारख्या (SOLVABLE) आहेत, त्यांना आपल्याला रोखू अडवू देता कामा नये." एकूण फाळणीची योजना कशा पद्धतीने आकाराला यावी याबाबतच्या सूचना करताना ते म्हणतात, "पंजाब आणि बंगाल या दोन्ही प्रांतांचे विभाजन होणे आवश्यक आहे. ते आपण स्वीकारले पाहिजे. तसेच ही फाळणी धर्माच्या संप्रदायाच्या आधारेच होत आहे हे मान्य करण्यासही संकोच करता कामा नये. त्यामुळेच वेगळे दोन देश निर्माण करताना लोकसंख्याची अदलाबदल करणेही आवश्यक आहे. हेही त्यांनी सूचित केले आहे."

Babasaheb's thoughts about Islam can be understood from the above discussion. Babasaheb studied Islam deeply and presented his thoughts through writings. Babasaheb took his vision from history and tried to paint a picture of the present and future of the Islamic mentality. In a way, he also showed a mirror to the Indian Muslims and exposed them to their weaknesses and misconceptions.

वरील विवेचनातून बाबासाहेबांच्या इस्लामविषयीच्या विचारांची कल्पना येते. बाबासाहेबांनी इस्लामचा सखोल अभ्यास करून ते आपले विचार लेखनातून मांडले. बाबासाहेबांनी इतिहासातून त्यांची दृष्टी घेऊन इस्लामी मानसिकतेचे वर्तमान आणि भविष्याचे चित्र उभे

करण्याचा प्रयत्न केला आहे.एकप्रकारे त्यांनी भारतीय मुसलमानांना आरसाही दाखवला आणि त्यांचा कमकुवतपणा आणि चुकीच्या संकल्पनासुद्धा त्यांच्यासमोर मांडल्या.

While the Hindu society accepted Babasaheb's thoughts and adopted many of his reforms, now it remains to be seen when Muslims will reflect and implement Babasaheb's words.

Details of Reference Books:

हिंदू समाजाने तर बाबासाहेबांच्या विचारांना स्वीकारले आणि त्यांच्या अनेक सुधारणा स्वीकारल्या आहेत, आता मुस्लिम कधी बाबासाहेबांच्या शब्दांचे चिंतन आणि अंमलबजावणी करतात हे पाहायचे आहे.

संदर्भ ग्रंथांचे तपशील :

[[8 - 320) This reference should read page 320 of volume 8. Samagra Ambedkar Vangmayatil volume published by Government of Maharashtra has been used as basis for the present writing. This publication committee includes Ra Su Gavai, Athavale and Prakash Ambedkar.

[[८ - ३२०) हा संदर्भ ८ व्या खंडातील ३२० वे पान असा वाचावा. प्रस्तुत लेखनासाठी महाराष्ट्र शासनाने प्रकाशित केलेल्या समग्र आंबेडकर वाङ्मयातील खंड आधार म्हणुन वापरले आहेत . या प्रकाशन समितीत रा सु गवई , आठवले आणि प्रकाश आंबेडकर यांचा समावेश आहे. बरेचसे मुळ खंड इंग्रजीत असल्याने अनेक ठिकाणी बाबासाहेबांचे इंग्रजी शब्द जसेच्या तसे (English) मध्ये कंसात दिले आहेत.]

(1) - Volume 1. Dr. Babasaheb Ambedkar, writings and speeches, Volume 1. Education Dept., Govt.of Maharashtra. (1989)

(८)- Volume 8. Dr. Babasaheb Ambedkar, writings and speeches, Volume 8. Education Dept., Govt.of Maharashtra. (1989)

(१८-३) डॉ बाबासाहेब आंबेडकर लेखन आणि भाषणे: खंड १८ भाग ३ (मराठी). उच्च आणि तंत्रशिक्षण विभाग, महाराष्ट्र शासन (२००२)

<https://www.facebook.com/groups/199868616746908/posts/4490600627673664/>